

den nævnte frist, når andragende derom indgives snarest muligt efter vedkommende kendelses afsigelse. Iøvrigt kan statsamtet indtil 6 måneder efter kendelsens afsigelse undtagelsesvis tillade fornyet foretagelse af sagen for voldgiftsretten, når ganske særegne omstændigheder retfærdiggør, at parten ikke i rette tid har indgivet andragende.

Stk. 2. Såfremt påanke finder sted, tilstiller statsamtet formanden for overvoldgiftsretten andragendet og de øvrige foreliggende oplysninger samt meddeler ham, hvilke to af de sagkyndige medlemmer den har udmeldt til at medvirke ved sagens påkendelse.

Stk. 3. For sagens behandling ved overvoldgiftsretten finder reglerne i § 4, stk. 3-7, §§ 5 og 6 tilsvarende anvendelse, således at formanden for overvoldgiftsretten opfordrer til at inddrage i ankesagen alle de af voldgiftskendelsen omfattede mellemværender, for hvilke en ændring af voldgiftskendelsen vil være af betydning; ny forligsprøve kan undlades. Parterne er ikke bundet ved proceduren for voldgiftsretten; nye oplysninger og anbringender kan fremføres.

Stk. 4. Fornyet prøvelse af kendelser om samme husdyr, der undtagelsesvis måtte være afsagt i andre voldgiftskredse, skal ligeledes så vidt muligt ske ved samme overvoldgiftsret. Den, der andrager om en kendelses prøvelse, skal derfor i andragendet oplyse, hvorvidt andre kendelser om samme husdyr ham bekendt allerede er tilladt indanket for en anden overvoldgiftsret. Såfremt det oplyses, efter at en sag er indbragt for en overvoldgiftsret, at sagen allerede er indbragt for en anden overvoldgiftsret skal førstnævnte overvoldgiftsret straks slutte sagen og henvise vedkommende til at indgive andragende om fornyet prøvelse til det statsamt, der allerede har tilladt prøvelse af den tidligere kendelse. Når sagen på denne måde sluttes af overvoldgiftsretten, kan denne ved kendelse pålægge den, der har andraget om fornyet prøvelse, at betale de påløbne omkostninger.

§ 9. De i medfør af denne lov indgæede forlig og afsagte kendelser kan tvangsfuldbyrdes efter lovgivnin-

gens almindelige regler om fuldbyrdelse af forlig og domme, for de af overvoldgiftsretten afsagte kendelsers vedkommende dog først, efter at de er forkyndt efter reglerne for dommes forkyndelse, og 5 dage fra forkyndelsen er forløbet, og for andre kendelsers vedkommende først, når 3 uger fra sådan forkyndelse er forløbet, og rekvisitus ikke kan forevise attest fra vedkommende statsamt for, at et andragende om fornyet foretagelse for overvoldgiftsretten er indgivet og ikke afslået.

§ 10. I de af denne lov omfattede sager kan der meddeles fri proces såvel for voldgiftsretten som for overvoldgiftsretten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 31. De i denne lov omhandlede honorarer og rejsegodtgørelser udredes i så fald af det offentlige, jfr. dog retsplejelovens §§ 333 og 334.

§ 11. Det en dommer efter borgerlig straffelovs §§ 144 og 146 for bestikkelighed eller forsætlig uretfærdighed påhviler ansvar skal også påhvile voldgiftsmænd efter nærværende lov. En kendelse eller et forlig, der er tilvejebragt på forbryderisk måde, er ugyldigt, og det forhold, som kendelsen efter forliget angik, kan søges afgjort ad almindelig retsvej.

§ 12. Udgifterne ved bekendtgørelsen om voldgiftsmændenes beskikkelse, § 2, stk. 3, og ved anskaffelsen af voldgiftsbøgerne, § 5, stk. 6, afholdes, for så vidt angår København og Frederiksberg, af kommunens kasse og ellers af amtsfonden for den amtsråds-kreds, hvor beskikkelsen af voldgiftsmændene er sket.

§ 13. Denne lov, der med de fornødne lempelser ved kongelig anordning kan udvides til at gælde for Færøerne, træder i kraft den 1. juli 1939. Samtidig ophæves lov nr. 234 af 12. juni 1922 om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr. Dog bliver behandlingen af sager, i hvilke voldgiftsmænd er udmeldt inden nævnte tidspunkt, at tilendebringe i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.